

KURJER KRAKOWSKI.

Dnia 17 listopada
roku 1834.

PONIEDZIAŁEK.

Pismo to wychodzi
codziennie o 5 z poł.

Przedpłata kwartalna
złn. 3.

N^{er} 40.

wyjąwszy niedziele
i święta uroczyste.

KRAKÓW.

Zdanie Sprawy

*Delegacyi Archikonfraternii Br. Mił
i B. P. dnia 7 listopada r. 1834.*

(Dalszy ciąg.)

Nazajutrz dnia 8 października r. b. w tejże samej świątyni stosownie do okoliczności, staraniem WJXdza Stachowskiego wspianiałe przybranie, odbyło się w obecności JWgo pasterza Dyecezyi i licznie zebranego duchowieństwa, żałobne nabożeństwo za dusze wiekopomnego założyciela, fundatorów i braci zmarłych, na którym Członki Arkonfraternii i mnoga publiczność znajdowała się. Mszą ś. celebrował JW Zgłhnicki biskup gortynieński sufragan krakowski, w czasie której WJX. dziekan Stachowski, wymownym głosem niemal samego Skarżę wyliczył cnoty i zasługi, tego wielkiego, pod każdym względem w narodzie Polskim męża, a przebiegającego klęski i nieszczęścia wszystkie klasy ludu spotykać mogące. możniejszych i majątniejszych do wspierania i zapomagania nędznych i dolegliwościom nękanych zachęcał. W końcu odezwał się do obecnego tej uroczystości JW. Protektora jak równie do nieobecnego na ówczas ciężką chorobą złożonego starszego, tudzież do szanownego podstarszego, radców, wizytatorów i innych braci obecnych uwielbiając i podziwiając w nich zamiłowanie

pracy i sił łozonych, w wykonywaniu uczynków miłosiernych; pragnąc by ci trwając ciągle wtem przedsięwzięciu nieostygali. Tak pierwszego jak i drugiego dnia zbiegana była w kościele przez zaproszone do tego osoby składka, której fundusz przeznaczono na zakupienie węgla kilku set korcy, z czego po udzieleniu dla sześciu par nowożeńców korcy trzydziestu, reszta jaka się okaże między wizytatorów dziewięciu gmin miasta Krakowa, do rozdania pomiędzy ubogich szczególnież wstydzających się zebrać rozdzieloną byż ma Przeznaczoną zaś kwotę Złp. tysiąc szanowni Wizytatorowie, za kartkami między osoby potrzebne rozdali, która z kassy bractwa przez nich odebrana została. Równie jałmużnę roczną przed kościołem Sgo Piotra, stosownie do uchwały Archikonfraternii Mił rozdano. Co się zaś tycze wykupienia zastawów pod licytacją tego roku podpadających, delegacya przeznaczoną na to kwotę Złp. trzysta, całkowicie wyczerpała wykupując zastawy szczególnież sukienne, które właścicielom natychmiast wydanemi zostały, o czem jednak obszerniej w załączonym tutaj oddzielnym Raporcie wzmiankowanem będzie.

Nadmienia się tu także, iż pod czas nabożeństwa, w kościele na stole do tego przybranym, leża-

ła księga zapisowa, w którą zapisało się osób różnych za braci, dwadzieścia cztery, od których zebrana ofiarę w kwocie Złp. dwieście pięćdziesiąt i gr 20 do kasy Bractwa wniesiono.

Pozostało do ściągnięcia² od Xdza Kantorek złp 6. gr 20 i te szanownej Archikonfraternii przekazują się

Przez obadwa dni członki towarzystwa muzycznego, wykonali z największą dokładnością następujące dzieła, jako to: w pierwszy dzień wielką Mszą autora Boieldieu, ofertorium Hummla i Ouverture Kufnera, zaś w dniu następnym na Nabożeństwie żałobnym requiem Gensbachera. W tem miejscu wypada nadmienić, iż artyści muzyki członkowie towarzystwa, Panowie Win. Gorączkiewicz, Józef Dorant, Kazimierz Kratzer, X. Jacek Janowski, Walenty Szlagorski, P. Majewski, Kazimierz Marciszewski, P. Różański przyłożyli się z największą usilnością do uswietnienia tej uroczystości, przez wykonanie wyżej wspomnianych dzieł, które to nie mało działały na umysł pobożnego ludu. Po skończonym nabożeństwie niektórzy członki Archikonfraternii, w imieniu całego zgromadzenia złożyły podziękowanie tak Jasnie Wielmożnemu Skórkowskiemu Biskupowi, jak również i nazajutrz JW. Zglinnickiemu Sufraganowi, za podjęte trudy, w uswietnieniu religijnym obrzędem, tej drogiej dla nas pamiątki.

(*Dokończenie nastąpi*)

Dnia 4 grudnia r. b. o godzinie 10 przed południem odbywać się będzie w gmachu ewakuowanego ko-

ścioła wszystkich Świętych w Krakowie licytacja na sprzedarz reszty ruchomości kościelnych.

Francya. Dotąd niemasz jeszcze nowego prezesa rady ministrów, gdyż wszyscy marszałkowie, którym ten urząd ofiarowano np. mar. Mortier, nieprzyjęli go, któryby dzisiaj we Francyi przyrównać można do miejsca przechodnego, skąd każdy ucieka spiesznie straciwszy to co miał najdroższego. Mówią iż marszałek Soult obejmie powtórnie naczelnictwo rady ministrów: cóż wówczas powiedzą pp. Thiers i Guizot, którzy go dawniej zmusili do ustąpienia, a dziś tylko oni dwa przedstawiają w ministerium oddzielne swoje opinie, którym inni ministrowie bezwłasnowolnie pokornie czołom biją, raz białdując p. Thiers będącemu dzieckiem najnowszych zmian politycznych. drugi raz p. Guizot, człowiekowi surowego charakteru który jednak nosi zmienną barwę na sobie jak różno-kwiatowe wypadki od lat 20 we Francyi i najwięcej ma nieprzyjaciół w narodzie.

W Tulonie wielki ruch daje się spostrzegać między majtkami, gdyż kilka okrętów ma wkrótce wypłynąć na morze

Uwolniono znowu kilkudziesięciu więźniów politycznych i hezba ich ciągle ma być zmniejszana, spodiewając się tym sposobem ukończyć tak długi i zawikłany proces, gdyż rząd widzi niepodobieństwo zataśnienia go drogą sądową dla braku dowodów mniemanego spisku.

Szwajcarya Wielkie rozżalenie panuje w umysłach z powodu żądania przez postów dworów zagran-

cznych, aby kantorowi Bern odjąć władzę dla panujących w nim niebezpiecznych dla spokojności wyobrażeń politycznych. Dzienniki jedne widzą jedynie w gwarancyi sąsiednich państw utrzymanie niepodległości narodowej; inne w wojnie tylko widzą dostateczną rękojmię bytu niepodległego.

Hiszpania. Według najświeższych wiadomości, karoliści znajdują się w smutnem położeniu, gdyż im zbywa nietylko na zapasach wojennych ale nawet na żywności: z tej przyczyny najmniejszą zdobycz, np. zabranie szczupłej ilości zboża, lub kilku sztuk broni ogłaszają za wielki tryumf. Stan ich nędzny pogorsza coraz większe rozdwojenie pomiędzy naczelnikami, gdyż dwóch generałów na żądanie Zumala-careguy Don Carlos oddał pod sąd wojenny. Nietylko powstańcy ale sam Don Karlos lęka się Zumala-careguy który codziennie okazuje się ambitniejszym i chciwszym samowładztwa.

W izbie prokuratorów uworzyła się silna opozycja przeciw ministrom domagająca się energiczniejszego działania z ich strony, a nawet odzywały się głosy za przywróceniem dawniejszej konstytucyi: a uchYLENIEM statutu królewskiego.

Martinez de la Rosa prezes ministrów zapadł na chorobę piersiową, według zdania lekarzy bardzo niebezpieczną, w przypadku jego śmierci sprawa Hiszpanii mogłaby uleść wielkim przemianom.

Włochy. Donoszą z Tryestu że Don Miguel przybył do Wenecyi zamysłając ztamtąd udać się do Wiednia, ale N. Cesarz raczył mu odmówić swego pozwolenia. Sledz-

twa odbywają się ciągle przeciwpo-dejrzanyim o spiskowe zamiary, i więzienia napelniają się nowemi przysyzami.

Anglia. W Edimburgu wielką dano ucztę dla lorda Durham będącego na czele reformistów zięcia byłego ministra Grej, na której przeszło 100000 osób było obecnych. Lord Durham ubiega się teraz o prezesostwo rady ministrów z lordem Brougham kanclerzem państwa dziś najzawołanyszim mówcą i publicystą angielskim.

Galicja. Lwów 1 listopada. W przeszłym tygodniu odprawił się tu z uroczystością zwyczajną coroczny sejm postulatowy, a dnia 25 b. m. zamknięty został z taką samą, jaka była przy jego zagajeniu uroczystością.

Najdoskonalsze dzieło piękności kobiecej znajduje się teraz w Stanach Zjednoczonych w Filadelfii. — Ta dziewica 16 letnia co do zmysłowych wdzięków posiada wszystkie czarujące powaby medycejskiej Wenery. Ojciec jej pobudzony myślą zysku pozwala ją tylko widzieć za pieniądze. Mnóstwo ciekawych ze wszystkich stron zbiega się tak wielkie, iż wkrótce będzie mógł rozrządzać kilku milionowym majątkiem. Widok tej cudownej piękności zjednął jej ze strony mężczyzn wielkie pochwały, a ze strony płci pięknej smiertelną nienawiść. Jeden starzec 60 letni ukochał ją nadzwyczajnie, lecz widząc niepodobienstwo jej zaślubienia odebrał sobie życie. Nierozsądny!

W Pradze w Enderkim Knihupectwy wyszły *Krakowiaki*, obok polskiego, tłumaczenie czeskie P. *Wacława Hanke*, który teraz piase grammatykę polską dla Czechów.

P. Dunin Borkowski wydał *Psalterz Polski*, znaleziony w Kościele S. Floryana w Linciu, podobno najdawniejszy języka Polskiego zabytek.

Kollar tłumacz bajek *Krasickiego* na język czeski, wydał po czesku zbiór sonetów, *córka sławy*. Umieścił tam wiele pamiątek z dziejów i literatury polskiej, ta księga więcć by nas zajmować powinna jak wszystkie *Lamartyny* razem. Ten sam uczony i gorliwy przyjaciel Słowiańszczyzny wyda w tym roku *pieśni Słowaków Karpackich*. Zbiór ten zawierać będzie mytologią tych Słowian i 2300 pieśni ludu.

P. *Jungman* skończył Słownik czesko-niemiecki, dobrzeby było, gdyby kto dla nas napisał słownik czesko-polski, zamieszczając te tylko wyrazy, które w czeskim zupełnie inne mają znaczenie.

Szara da.

Wspomnij na to że kradzieże
Ktoś odstrasza za podwoje

Poznasz pierwsze moje.

Ale drugie kocha szczerze

Bośmy jedne piersi ssali.

Tamto zwierze — ja człowiekiem,

Lecz nas razem powiązali

By niecnoty zostać stekiem, —

(Znaczenie przeszłej szarady jest Panna)

Przybyli do Krakowa. JW. Gołowiński Jenerał i Dyrektor Jlny Spr. W. i O Publ. z Polski. — JW. Tuczek Jenerał Ces. Ross. Naczeln. Wojen. Wtwa Krakowskiego z P. — Kozłowski Wincenty Referendarz Stanu z P. — Skowroński Albert Porucznik Gwardyi z P. — Schoupe Major Ces. Ross. z P. — Mitkiewicz Jan Radzca z P. — Skarżńska Teresa ob. z P. — Spinek Wojciech ob. z Galicyi. — Jędrzejowicz Ludwik ob. z G. — Brzozowski Kazimierz Ob. z familia. — Frycz Karol ob. z P. — Bienkowski Kasper kupiec z P. — Russecki Konstanty ob. z P. — Bajer Helena z P. Kedzierski Jan z Prus. — Sielbert Godfrid z Prus. — Sagowska z Panną z P. — Drzewicki Kaz. z P. Bobrowski Kan. z Gal.

Opuścili Kraków. Weiler Chrystyan do Prus. — Hankel Robert. — Piotrowska ob. do Galicyi.

W dniu 15 b. m. i r. straciwszy przez gwałtowny pożar sposobność wyżywienia licznych inwentarzy podaje do publicznej wiadomości szanownym współobywatelom iż, kto sobie z nich życzy wziąć za mającą nastąpić ugodą: owce bydło rogate lub konie na wyżywienie; niech się raczy zgłosić do Alexandrowic w Okręgu WM Krakowa Dnia 17 listopada 1834. *Er. Skarżyński.*